

for at videreudvikle og udbrede det europæiske velfærdssamfundets principper.

Udvidelsesforhandlingerne skrider godt frem. Der er optimisme på begge sider af bordet. Vel er vi ikke ved vejs ende, der er et meget stort arbejde foran os. Endnu er der ingen af ansøgerlandene, der opfylder alle kravene og kriterierne, men det er vigtigt, at vi fastholder det høje tempo i forhandlingerne.

Europa-Kommissionen har fremlagt en ambitiøs, men efter min mening også realistisk handlingsplan for afslutningen af forhandlingerne. Hvis det går godt, kan forhandlingerne med de bedst forberedte lande afsluttes under det danske formandskab i andet halvår næste år, og det vil være en enestående flot præstation, hvis vi på EU-topmødet i København i december næste år virkelig bliver i stand til at byde de første nye medlemslande velkommen i vores europæiske fællesskab.

Vi skal forstå at udnytte de muligheder, som udvidelsen skaber. Med Nicetraktaten har vi skaffet os den nødvendige udrustning til at gøre det.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Europa-udvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af beslutningsforslag nr.

B 113:

Forslag til folketingsbeslutning om øget åbenhed i EU.

Af Keld Albrechtsen (EL) og Søren Kolstrup (EL).

(Fremsat 8/2 2001).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Udenrigsministeren (Mogens Lykketoft):

Forslaget motiveres med, at det af Kommissionen fremsatte forslag om forordning og aktindsigt angivelig vil være et tilbageskridt for åbenheden i forhold til den praksis, der igennem årene har udviklet sig. Derfor ønsker Enhedslisten, at Folketinget skal opfordre regeringen til at stemme imod nye regler om aktindsigt, medmindre en række nærmere angivne betingelser er opfyldt. Og man ønsker endvidere, at regeringen skal afvise forslag om indførelse af generelle undtagelser og arbejde for ophævelse af Rådets afgørelse af 14. august 2000, den såkaldte Solana-beslutning.

Regeringen kan ikke støtte Enhedslistens forslag. Ikke fordi vi er uenige i alle intentionerne, vi kan godt tilslutte os en række af dem, men fordi en folketingsbeslutning af den fremsatte karakter er et meget dårligt instrument, når det gælder om at fremme det danske ønske om størst mulig åbenhed i EU.

Vedtagelse af det foreliggende forslag vil efter vores opfattelse kunne skade den danske forhandlingsposition. Det kan formindske vores muligheder for at sikre et resultat, der samlet set er i Danmarks interesse, og regeringens begrundelse for ikke at ville støtte dette forslag ligger netop i ønsket om at sikre det bedst mulige forhandlingsresultat.

Jeg er også i tvivl om, hvad vi ville kunne bruge folketingsbeslutningen til konkret. Regeringen har løbende arbejdet imod indførelse af generelle undtagelsesbestemmelser. Vi har også arbejdet for, at de nye regler, der skal afløse Rådets afgørelse fra 14. august sidste år, kommer til at omfatte de højt klassificerede ESDP-dokumenter, som Solana-beslutningen omhandler.

Med hensyn til spørgsmålet om klassifikation kan jeg oplyse, at der ikke, som forhandlingssituationen ser ud, med forslaget til forordning om aktindsigt lægges op til nye regler om klassifikation. Regler om klassifikation er fastlagt andetsteds, nemlig i Rådets sikkerhedsplan. Det tegner til, at de nye regler om aktindsigt vil omfatte såvel uklassificerede som klassificerede dokumenter, og formentlig bliver der tale om særlige proceduremæssige regler, når det gælder håndteringen af begæringer om aktindsigt i klassificerede dokumenter.

Med hensyn til dokumenter fra medlemslande og tredjemand samt interne dokumenter kan vi næppe forvente fuldstændig åbenhed således